



Budapest,
2003. július 10.,
csütörtök

82. szám

Ára: 280,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

2003: L. tv.	A Nemzeti Civil Alapprogramról	6527
2003: LI. tv.	A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról	6532
2003: LII. tv.	A növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról	6533
21/2003. (VII. 10.) OM r.	Az agrár-felsőoktatás szakirányú továbbképzési szakjainak képzési követelményeiről szóló 18/2003. (VI. 20.) OM rendelet módosításáról	6541
	Az Atlanti Kutató és Kiadó Közalapítvány Alapító Okirata (egyes szerkezetben)	6542

Oldal

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2003. évi L. törvény

a Nemzeti Civil Alapprogramról*

Az Országgyűlés elismeri a társadalmi szervezetek és alapítványok működési feltételei állami garanciákkal való biztosításának szükségességét, ezért a civil szervezetek átlátható, költségvetési forrásautomatizmusra épülő, pártpolitikától mentes forrásainak biztosítása érdekében Nemzeti Civil Alapprogramot hoz létre. A Nemzeti Civil Alapprogram célja a civil társadalom erősítése, a civil szervezetek társadalmi szerepvállalásának segítése, a kormányzat és a civil társadalom közötti partneri viszony és munkamegosztás előmozdítása az állami, önkormányzati közfeladatok hatékonyabb ellátása érdekében. A kitűzött célok elérése és a civil társadalmi önszerveződés elősegítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

Az Alapprogram célja

1. § (1) A Nemzeti Civil Alapprogram (a továbbiakban: Alapprogram) a Magyarországon bírósági nyilvántartásba vett civil szervezetek számára, azok működéséhez és tevékenységéhez biztosít központi költségvetési támogatást.

(2) Az Alapprogramból az alábbi célokra teljesíthetők kifizetések:

- a) civil szervezetek működési támogatása;
- b) civil szervezetek közhasznú tevékenységének támogatása;
- c) civil szervezeteket érintő évfordulók, fesztiválok, hazai és határon túli rendezvények támogatása;
- d) nemzetközi civil kapcsolatokban a magyarországi civil szervezetek jelenlétének biztosítása, hazai és határon túli rendezvényeken, fesztiválokon történő részvétel támogatása, nemzetközi tagdíjakhoz támogatás biztosítása, európai integrációt elősegítő programok támogatása;
- e) civil szférával kapcsolatos tudományos kutatások, monitoring tevékenység és nyilvántartási feladatok támogatása;
- f) civil szférával kapcsolatos szolgáltató, tanácsadó, oktatási, fejlesztő, segítő tevékenység és intézmények támogatása;
- g) civil szférát bemutató kiadványok, elektronikus és írott szakmai sajtó támogatása;
- h) civil szervezetek pályázati önrészeinek támogatása;

i) adományozó szervezeteknek szóló juttatás az Alap-program Tanácsa (a továbbiakban: Tanács), illetve a Kollégiumok egységes elvek mentén meghatározott, forrás-automatizmus biztosításáról szóló döntései alapján;

j) az Alapprogram működésével kapcsolatos költségek fedezete;

k) civil érdekképviselési tevékenység támogatása.

(3) Az Alapprogram rendelkezésére álló forrásoknak a Tanács által évente meghatározott hányadát — de legalább hatvan százalékát — a civil szervezetek (2) bekezdés a) pontja szerinti működési támogatására kell fordítani.

Az Alapprogram pénzügyi forrása

2. § (1) Az Alapprogram céljainak megvalósítását a központi költségvetés Miniszterelnökség fejezetének „Nemzeti Civil Alapprogram” elnevezésű fejezeti kezelésű előirányzata szolgálja, amellyel a Kormány e feladattal megbízott tagja (a továbbiakban: miniszter) e törvény előírásai szerint rendelkezik.

(2) Az Alapprogram bevételei:

a) a megelőző költségvetési évben magánszemélyek jövedelemadójaként ténylegesen befizetett összeg 1%-ából a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4. §-ában megjelölt kedvezményezetteknek ténylegesen kiutalt jövedelemadó-hányaddal megegyező összeg. Az Alapprogram számára átutalt támogatási összeg nem lehet kevesebb, mint a megelőző költségvetési évben a magánszemélyek által ténylegesen befizetett személyi jövedelemadó 0,5%-a;

b) jogi személyek, jogi személyiség nélküli szervezetek és természetes személyek önkéntes befizetései, adományai;

c) költségvetési céltámogatások;

d) jogszabályban meghatározott egyéb bevételek.

(3) A (2) bekezdés a) pont szerinti forrás időarányos részét a Magyar Államkincstár negyedévenként, az adott negyedév első hónapjának 20. napjáig biztosítja az Alapprogram számára. A Magyar Államkincstár az első és a második negyedévre jutó forrásként a megelőző költségvetési évben, a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4. §-ában megjelölt kedvezményezetteknek ténylegesen kiutalt jövedelemadó-hányaddal megegyező összeg időarányos részét biztosítja. A harmadik negyedévre jutó forrásként a (2) bekezdés a) pontjában rögzítettek szerint számított összeg időarányos részét biztosítja, korrigálva azt az első és a második negyedévre biztosított forrás, és a (2) bekezdés a) pontja szerint számított időarányos összeg különbözetével. A negyedik negyedévre a (2) bekezdés a) pontjában rögzítettek szerint számított összeg időarányos részét biztosítja.

(4) A jogi személyek, jogi személyiség nélküli szervezetek és természetes személyek Alapprogram javára történő

önkéntes befizetései, adományai közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülnek. Meghatározott céllal juttatott vagy feltételhez kötött befizetések, adományok elfogadásáról a Tanács dönt.

A kedvezményezettek

3. § (1) Az Alapprogramból az alábbi civil szervezetek igényelhetnek támogatást:

a) azon társadalmi szervezetek (kivéve a pártokat, a munkaadói és munkavállalói érdekképviselési szervezeteket, a biztosító egyesületeket, valamint az egyházakat), amelyeket a bíróság a pályázat kiírása, vagy az egységes elvek mentén meghatározott támogatási feltételeknek történő megfelelés megállapítása évének első napja előtt legalább egy évvel nyilvántartásba vett, és az alapszabályuknak megfelelő tevékenységüket ténylegesen folytatják;

b) azon alapítványok (ide nem értve a közalapítványokat), amelyeket a bíróság a pályázat kiírása, vagy az egységes elvek mentén meghatározott támogatási feltételeknek történő megfelelés megállapítása évének első napja előtt legalább egy évvel nyilvántartásba vett, és az alapító okiratuknak megfelelő tevékenységüket ténylegesen folytatják.

(2) Az 1. § (2) bekezdés a) és j) pontjában megjelölt célok kivételével az Alapprogramból csak a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény alapján közhasznú jogállást jogerősen elnyert civil szervezetek részére teljesíthetők kifizetések.

(3) Nem jogosult az Alapprogram működési támogatására az a civil szervezet, amely a tárgyévben a költségvetési törvény alapján közvetlenül, nevesítve részesül működési támogatásban az állami költségvetésből.

(4) Nem jogosult az Alapprogram támogatására az a civil szervezet, amely a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. § d) pontja szerinti közvetlen politikai tevékenységet folytat.

Az Alapprogram szervezete

4. § (1) A Tanács az Alapprogram elvi irányító testülete. E törvény keretei között a Tanács határozza meg az Alapprogram működésének alapvető szabályait, az Alapprogramból nyújtható támogatások rendező elveit, az egy civil szervezet számára egy költségvetési évben nyújtható támogatás maximális összegét, a Kollégiumok közötti forrásmegosztás arányait, valamint ellátja az e törvényben ráruházott egyéb feladatokat.

(2) A Tanács tizenhét tagból áll, amelynek két tagját az Országgyűlés illetékes szakszervezete (a továbbiakban: Bizottság) jelöli ki, és a miniszter bízza meg, három tagját pedig a miniszter saját hatáskörben jelöli ki és bízza meg. A Tanács tizenkét tagját a civil jelöltállítási rendszer az e törvény 12—13. §-ában meghatározott módon választja.

A Tanács elnökét a miniszter a Bizottság egyetértésével, a Tanács javaslata alapján a Tanács tagjai közül kéri fel.

(3) A Tanács valamennyi tagjának kijelölése és megbízása után kezdi meg működését. A Tanács első ülését a miniszter hívja össze.

(4) A szabályszerűen összehívott ülésen a Tanács akkor határozatképes, ha a tagok több mint fele a szavazásban részt vesz. A Tanács minden tagjának egy szavazata van. A Tanács a döntéseit a tagok legalább felének egyetértésével hozza meg.

(5) A Tanács működésének részletes szabályait ügyrend határozza meg, amelynek szövegére a Tanács elnöke tesz a miniszterrel egyeztetett javaslatot. A Tanács az ügyrendjét, illetve annak módosítását a tagok legalább kétharmadának az egyetértésével fogadja el.

(6) A Tanács határozata ellen a határozathozattól számított 30 napos jogvesztő határidőn belül a Tanács elnöke és bármely tagja kifogást nyújthat be a miniszterhez. A miniszter a kifogás tárgyában 30 napon belül dönt. Ha a miniszter azt állapítja meg, hogy a kifogással érintett határozat jogszabálysértő vagy ügyrendbe ütközik, indoklással ellátott határozatában megállapítja a határozat érvénytelenségét, és hatályon kívül helyezi azt. A Tanács ilyen esetben köteles a kérdésben 30 napon belül új döntést hozni.

5. § (1) A Kollégiumok az Alapprogram regionális és civil szakmai szempontok alapján szerveződő operatív döntéshozó szervei. A Kollégiumok a Tanács által meghatározott támogatási elvek, módok, arányok szerint döntenek a kedvezményezettnek támogatásáról vagy pályázatok kiírásáról, illetve azok elbírálásáról.

(2) A legalább öt, de legfeljebb tizenegy tagú Kollégiumokat a Tanács egyetértésével a miniszter hozza létre és szünteti meg. A kollégiumi tagok létszámát, és azt, hogy a Kollégiumok civil delegáltjainak megválasztásában az e törvény 12. § (6) bekezdése szerinti elektori gyűlések közül melyek vesznek részt, a miniszter a Tanács javaslata alapján határozza meg. A Kollégium egy tagját a miniszter saját hatáskörében bízza meg. A Kollégium többi tagját a civil jelöltállítási rendszer az e törvény 12–13. §-ában meghatározott módon választja. A Kollégiumok elnökeit a Kollégiumok tagjai közül, a Kollégium javaslata alapján, a Tanács egyetértésével a miniszter jelöli ki.

(3) A Kollégium akkor határozatképes, ha a tagjainak több mint fele a szavazásban részt vesz. A Kollégium minden tagjának egy szavazata van. A Kollégium a döntéseit a tagok legalább felének egyetértésével hozza meg. Szavazategyenlőség esetén a Kollégium elnökének szavazata dönt.

(4) A Kollégiumok működésük szabályait — a jogszabályok és a Tanács vonatkozó döntéseinek keretein belül — ügyrendjükben határozzák meg. A Kollégiumok ügyrendjének szövegére a kollégiumi elnökök tesznek a Tanács elnökével egyeztetett javaslatot. A Kollégium az ügyrend-

jét, illetve annak módosítását a tagok legalább kétharmadának egyetértésével fogadja el.

(5) A Kollégium határozata ellen a határozathozattól számított 30 napos jogvesztő határidőn belül a Tanács elnöke, bármely tagja, valamint bármely kollégiumi elnök vagy tag kifogást jelenthet be a Tanácshoz. A Tanács a kifogás tárgyában 30 napon belül dönt. Ha a Tanács azt állapítja meg, hogy a kifogással érintett határozat jogsértő, a Tanács határozatába, vagy ügyrendbe ütközik, indoklással ellátott határozatában megállapítja a határozat érvénytelenségét, és hatályon kívül helyezi azt. A Kollégium ilyen esetben köteles a kérdésben 30 napon belül új döntést hozni.

6. § (1) A Tanács és a Kollégiumok tagjait — a kijelölésüket, illetve megválasztásukat követő 15 napon belül — a miniszter bízza meg. A Tanács és a Kollégiumok tagjainak megbízatása három évre szól. A megbízatás lejártával a Tanács, illetve a Kollégium tagja tisztségére legfeljebb egy alkalommal újra jelölhető.

(2) A Tanács és a Kollégiumok tagjait és elnökeit tevékenységükért a miniszter által évente megállapított díjazás illeti meg. A havi díjazás legkisebb mértéke a kötelező legkisebb munkabér jogszabályban meghatározott összege, legnagyobb mértéke a kötelező legkisebb munkabér háromszorosa lehet. A díjazáson kívül a Tanács, illetve a Kollégiumok tagjai és elnökei jogosultak az Alapprogram tevékenységével összefüggő, igazolt utazási költségeik megtérítésére is, egyéb költségigénnyel nem léphetnek fel.

(3) A Tanács és a Kollégiumok miniszter által kijelölt köztisztviselői jogállású tagjait a (2) bekezdés szerinti díjazás nem illeti meg. A Tanács és a Kollégiumok köztisztviselői jogállású tagjai is jogosultak az Alapprogram tevékenységével összefüggő, igazolt utazási költségeik megtérítésére.

7. § (1) A Tanács tagja vagy a Tanács tagjának közeli hozzátartozója nem lehet Kollégium tagja.

(2) A Kollégium tagja nem vehet részt a napirendi pont tárgyalásában és a döntésben, ha a támogatással érintett civil szervezetben saját maga vagy közeli hozzátartozója tisztségviselő, vagy a döntést megelőző három éven belül tisztségviselő volt, illetve a döntés következtében a tag, illetve közeli hozzátartozója, vagy az általa képviselt civil szervezet akár közvetve is vagyoni előnyben részesülne.

(3) Nem lehet a Tanács, illetve Kollégium tagja az a személy, aki a jelölését megelőző öt éven belül olyan civil szervezet vezető tisztségviselője volt, amely megszűnt, és a megszűnését megelőző két éven belül keletkezett köztartozás megfizetésére a szervezetet vagy jogutódját jogerős hatósági vagy bírósági határozat kötelezte, s ennek nem tett eleget; kivéve, ha vezető tisztségviselői megbízására kifejezetten a szervezet anyagi helyzetének rendezése érdekében került sor.

(4) A Tanács elnökével kapcsolatos kizárási körülményt, illetve összeférhetetlenségi okot a miniszterhez kell bejelenteni. A Kollégiumok elnökeivel, valamint a Tanács, illetve a Kollégiumok tagjaival kapcsolatos kizárási körülményt és összeférhetetlenségi okot a Tanács elnökéhez kell bejelenteni.

(5) A kizárási, valamint összeférhetetlenségi okra vonatkozó bejelentés megalapozottsága esetén a miniszter, illetve a Tanács elnöke határidő kitűzésével felhívja az érintett személyt az összeférhetetlenségi ok megszüntetésére. Az érintett személy ennek megtörténteig a testületben a szavazati jogát nem gyakorolhatja. A kizárási, valamint az összeférhetetlenségi ok fennállása kérdésében vita esetén — a Tanács, illetve a Kollégium érintett tagjának kérésére — a miniszter dönt.

(6) A kizárási körülmény, valamint az összeférhetetlenségi ok bejelentését felróhatóan elmulasztó tag a tanácsi, illetve kollégiumi tagságra méltatlanná válik. A kizárási, illetve összeférhetetlenségi okkal érintett tag támogató szavazatával hozott — a kizárási és összeférhetetlenségi okkal érintett ügyre közvetlenül vonatkozó — kollégiumi döntés érvénytelen. Az érvénytelenség megállapítása nem járhat civil szervezet jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogainak sérelmével.

(7) Amennyiben az érintett személy a kizárási, illetve az összeférhetetlenségi okot a kitűzött határidőn belül nem szünteti meg, az elmulasztott határidő napját követő napon megbízatása megszűnik.

(8) Ha a Tanács vagy a Kollégium tagja egy naptári év során az ülések több mint felén nem vesz részt, a Tanács elnöke vagy az érintett Kollégium elnöke kezdeményezheti a miniszternél a tag megbízatásának visszavonását. Ha a Tanács vagy a Kollégium elnöke egy naptári év során az ülések több mint felén nem vesz részt, a Tanács vagy az érintett Kollégium tagjai kezdeményezhetik a miniszternél az elnök megbízatásának visszavonását. A kezdeményezés megalapozottsága esetén a miniszter a Tanács vagy a Kollégium tagjának, illetve elnökének megbízatását visszavonhatja.

8. § (1) A Tanács, illetve a Kollégium tagjának megbízatása megszűnik:

- a) a megbízatása időtartamának lejártával;
- b) amennyiben a kizárási, illetve összeférhetetlenségi okot a kitűzött határidőn belül nem szüntette meg;
- c) amennyiben a megbízatására méltatlanná vált;
- d) a megbízatásának az e törvényben szabályozottak szerinti visszavonásával;
- e) a megbízatásról történő lemondással;
- f) a tag halálával.

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül a Kollégium tagjának megbízatása megszűnik az adott Kollégium megszűnésével is.

(3) A Bizottság által kijelölt személyek megbízatását a miniszter a Bizottság erre vonatkozó döntése alapján vonja vissza.

(4) A Tanács, illetve a Kollégium tagja megbízatásáról a miniszterhez címzett írásbeli bejelentéssel mondhat le.

(5) A megbízatás (1) bekezdésben foglaltak szerinti megszűnése esetén a miniszter köteles az e törvényben írt eljárás szerint a megüresedett hely betöltéséről gondoskodni. A miniszter a saját hatáskörben kijelölendő tagokat a tagság megszűnését eredményező döntéstől, illetve a tagság megszűnéséről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül köteles megbízni. A Bizottság által kijelölendő tagok személyéről a Bizottság a soron következő ülésén foglal állást. A civil delegáltak esetében a miniszter az e törvény 12—13. §-a szerinti eljárást a tagság megszűnését eredményező döntéstől, illetve a tagság megszűnéséről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül indítja meg.

9. § (1) A Tanács és a Kollégiumok ülései nyilvánosak. Az ülések helyét, időpontját és napirendjét a (2) bekezdés szerinti honlapon a meghívók kiküldésével egyidejűleg közzé kell tenni. A Tanács, illetve a Kollégium bármely tagjának indítványára a Tanács, illetve a Kollégium kétharmados szavazati többséggel zárt ülésről vagy a napirend zárt tárgyalásáról határozhat, ha a személyiségi jogok védelme, adatvédelmi szempont vagy a Tanács, illetve a Kollégium törvényes működésének fenntartásához fűződő érdek ezt indokolja. A zárt ülésen hozott határozat kihirdetése ilyen esetben is nyilvánosan történik.

(2) Az Alapprogram működésének nyilvánosságát internetes honlap is biztosítja. A nyilvános hozzáférésű honlapon közzé kell tenni a Tanács és a Kollégiumok döntéseit, azok meghozatalától számított 30 napon belül. A honlapon hozzáférhetővé kell tenni az Alapprogram működésével kapcsolatos legfontosabb jogszabályokat, az Alapprogramra és kezelő szervének működésére vonatkozó valamennyi rendelkezést, valamint a Tanács és a Kollégiumok tagjainak nevét. A döntések nyilvánosságra hozataláról a Tanács, illetve a Kollégium elnöke gondoskodik.

(3) A pályázati felhívásokat a (2) bekezdés szerinti internetes honlapon, és legalább két országos napilapban, valamint a civil szakmai sajtóban kell közzétenni.

(4) A Tanács elnöke szükség szerint, de legalább évente egyszer, minden év április 30-áig tájékoztatja a minisztert az Alapprogram előző évi tevékenységéről és működéséről, valamint e törvény alkalmazásának tapasztalatairól.

(5) A miniszter minden év június 30-áig beszámol a Bizottság előtt az Alapprogram előző évi tevékenységéről és működéséről, valamint e törvény alkalmazásának tapasztalatairól, és megvizsgálja a törvény módosításának szükségességét. A Bizottság a miniszteri beszámolóról készült jegyzőkönyvet 30 napon belül küldi meg a Tanács elnökének, aki 30 napon belül gondoskodik a jegyzőkönyv (2) bekezdés szerinti közzétételéről.

10. § A támogatások legalább nyolcvan százaléka nyilvános pályázat keretében, a fennmaradó támogatásrész egy-egy elvek alapján meghatározott támogatási döntések alapján nyerhető el.

11. § (1) Az Alapprogram terhére támogatás vissza nem térítendő, illetve részben vagy egészben visszatérítendő formában nyújtható, amiről a támogatást megállapító határozatban kell rendelkezni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti visszatérítési kötelezettség alá eső támogatás az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(3) Adók módjára hajtandó be az e törvény rendelkezései szerint nyújtott támogatás azon része, amit a kedvezményezett a vonatkozó támogatási szerződéstől eltérően használt fel.

(4) Az e § rendelkezései szerint visszatérített összeg további felhasználásáról az a Kollégium jogosult dönteni, amely a visszatérítési kötelezettség alá eső támogatás folyósításáról rendelkezett.

A civil jelöltállítási rendszer

12. § (1) A civil jelöltállítási rendszeren keresztül az országos hatókörű civil szervezetek a Tanács öt tagját választják meg oly módon, hogy egy-egy tagot választanak az

a) egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító, egészségügyi rehabilitációs tevékenység, szociális tevékenység, családsegítés, időskorúak gondozása, rehabilitációs foglalkoztatás, hátrányos helyzetű rétegek segítése,

b) kulturális tevékenység, nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés, magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségekkel, valamint a határon túli magyarsággal kapcsolatos tevékenység,

c) természetvédelem, állatvédelem, környezetvédelem, műemlékvédelem,

d) gyermek- és ifjúsági érdekképviselő, gyermek- és ifjúságvédelem, sport, szabadidő,

e) közrend és közlekedésbiztonság védelme, önkéntes tűzoltás, mentés, katasztrófaelhárítás, emberi és állampolgári jogok védelme, fogyasztóvédelem, euroatlanti integráció elősegítése, nonprofit szervezeteknek nyújtott szolgáltatások, egyéb nonprofit tevékenységek területén működő civil szervezetek.

(2) A civil jelöltállítási rendszeren keresztül kell megválasztani a Tanács régiónkénti egy-egy tagját is.

(3) Az egyes Kollégiumok létszámát és összetételét a miniszter az e törvény 5. § (2) bekezdésének szabályai szerint határozza meg. A Kollégiumok civil delegált tagjait a civil jelöltállítási rendszeren keresztül kell megválasztani.

(4) A civil jelöltállítási rendszerbe azon regionális, illetve országos hatókörű civil szervezetek küldhetnek elektorokat, amelyek a miniszter ez irányú felhívására a jelöltállítási rendszerben való részvételi szándékukat a felhívásban rögzített módon jelzik. A jelentkezési határidő nem

lehet rövidebb 30 napnál. Minden regionális hatókörű civil szervezet csak egy, a működésével érintett régióban állíthat elektort. Minden országos hatókörű civil szervezet csak az országos hatókörű civil szervezetek elektori gyűlésén állíthat elektort. Azt, hogy a civil szervezet melyik elektori gyűlésen kíván elektort állítani, a jelentkezésben fel kell tüntetni.

(5) Minden, a (4) bekezdés szerint bejelentkezett civil szervezet egy elektort delegálhat, egy választási eljárásban minden személy csak egy civil szervezet képviselőjeként járhat el elektorként.

(6) Az országos hatókörrel működő civil szervezetek elektori gyűlését és a régiónkénti elektori gyűléseket a miniszter hívja össze. A gyűlés helyét, időpontját és a mandátumvizsgálat módját hirdetmény útján kell közzétenni.

13. § (1) A civil jelöltállítási rendszer által megválasztandó tanácsi, illetve kollégiumi tagokat az elektorok kislístás szavazással választják meg, az e törvényben rögzített szabályok szerint.

(2) A szavazólapra minden jelölt neve felkerül, aki a jelen lévő elektorok tíz százalékának támogatását az erre irányuló nyílt szavazás során elnyeri.

(3) A szavazólapon minden elektor legfeljebb annyi jelöltre szavazhat, ahány tagot az adott eljárás során meg kell választani.

(4) A Tanács, illetve a Kollégiumok tagjai azok a jelöltek lesznek, akik a megválasztandó tagok száma szerint a legtöbb szavazatot kapták. Szavazategyenlőség esetén sorssal kell megállapítani, hogy az egyenlő számú szavazatot elért jelöltek közül melyikük szerez megbízatást.

Értelmező rendelkezések

14. § E törvény alkalmazásában:

a) *civil delegált*: a Tanács, illetve a Kollégium azon tagja, akit a civil jelöltállítási rendszerben a civil szervezetek e törvény 12—13. §-ának rendelkezései szerint választottak meg;

b) *civil szervezet*: az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény alapján létrejött, jogi személyiséggel bíró társadalmi szervezet, szövetség (kivéve a pártot, a munkaadói és munkavállalói érdekképviselői szervezetet, a biztosító egyesületet, valamint az egyházat), és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alapján létrejött, jogi személyiséggel bíró alapítvány (ide nem értve a közalapítványt);

c) *közel hozzátartozó*: a házastárs, az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és neveltgyermek, az örökbefogadó-, mostoha- és nevelőszülő, valamint a testvér és az élettárs;

d) *közérdekű kötelezettségvállalás*: a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 593—596. §-aiban meghatározottak szerinti kötelezettségvállalás;

e) *közhasznú*: a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvényben meghatározottak;

f) *országos hatókörű civil szervezet*: az a civil szervezet, mely az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott módon, hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a létesítő okirata szerinti tevékenységét legalább hét megyére kiterjedő hatókörrel végzi;

g) *régió*: a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 5. § ea) pontjának megfelelő tervezési-statisztikai (nagy) régió az Országos Területfejlesztési Konceptióról szóló 35/1998. (III. 20.) OGY határozat 5.2. pontjában meghatározottak szerint;

h) *regionális hatókörű civil szervezet*: az a civil szervezet, mely az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott módon, hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a létesítő okirata szerinti tevékenységét legalább egy megyére kiterjedő hatókörrel végzi.

Záró rendelkezések

15. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba. A törvény 2. § (2) bekezdésének a) pontja 2004. január 1-jén lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépését követően létrehozott első Tanács, és az első Tanács egyetértésével létrehozott Kollégiumok tagjainak megbízatása két évre szól.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a civil jelöltállítási rendszer működésének, az Alapprogram kezelésének és felhasználásának, valamint az Alapprogram kezelőjének kijelölésére vonatkozó részletes szabályokat, valamint az ellenőrzés és beszámolás rendjét rendeletben szabályozza.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi LI. törvény

a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról*

1. § (1) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 23. §-ának (3) bekezdése az alábbi d)—g) pontokkal egészül ki:

[A (2) bekezdés alkalmazásában:]

„d) a láp olyan földterület, amely tartósan, vagy időszakosan víz hatásának kitett, illetőleg amelynek talaja időszakosan vízzel telített, és

da) amelynek jelentős részén lápi életközösség, illetve lápi élő szervezetek találhatók, vagy

db) talaját változó kifejlődésű tőzegtartalom, illetve tőzegképződési folyamatok jellemzik;

e) a szikes tó olyan természetes, vagy természetközeli vizes élőhely, amelynek medrét tartósan, vagy időszakosan legalább 600 mg/liter nátrium kation dominanciájú oldott ásványi anyag tartalmú felszíni víz borítja, illetve a területén sziki életközösségek találhatók;

f) a kunhalom olyan kultúrtörténeti, kulturális örökségi, tájképi, illetve élővilág védelmi szempontból jelentős domború földmű, amely kimagasodó jellegével meghatározó eleme lehet a tájnak;

g) a földvár olyan védelmi céllal létesített vonalas, vagy zárt alakzatú földmű, amely azonosíthatóan fennmaradt domborzati elemként történeti, kulturális örökségi, felszínalaktani, illetve tájképi értéket képvisel.”

(2) A Tvt. 24. § (3) bekezdésének b) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép, és a bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

[A védetté nyilvánítást kimondó jogszabály tartalmazza]

„b) terület esetében annak jellegét, kiterjedését, a védetté nyilvánítás indokát, természetvédelmi célját, a földrészletek helyrajzi számait, az e törvényben meghatározott egyes korlátozások és tilalmak alóli esetleges felmentést, továbbá a természetvédelmi hatóság engedélyéhez, illetve hozzájárulásához kötött — a 21. §-ban és a 38—39. §-ban nem szabályozott — tevékenységek körét, lehetőség szerint a földrészlet határvonalának töréspont koordinátáit, valamint a 36. § (1) bekezdésének megfelelően megállapított rendelkezéseket (természetvédelmi kezelési terv), továbbá;

c) az Európai Közösségek jogi aktaiban meghatározott védettségi kategóriába tartozás tényét.”

(3) A Tvt. 26. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A védett természeti területet a természetvédelmi hatóságnak táblával meg kell jelölnie, amellyel fel kell hívnia a figyelmet a védettség tényére, valamint az ebből fakadó főbb korlátozó rendelkezésekre.”

(4) A Tvt. 26. §-a az alábbi (3), (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 23. § (2) bekezdésének hatálya alá tartozó védett természeti terület kiterjedését az igazgatóság ingatlannyilvántartási bejegyzésre alkalmas módon, hatósági határozatban állapítja meg.

(4) Az igazgatóság a (3) bekezdésben meghatározott határozatot az érintett ingatlan tulajdonosának és vagyongazdálkodójának, valamint a feladat- és hatáskör szempontjából külön törvény alapján érintett hatóságnak kézbesíti.

* A törvényt az Országgyűlés 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

(5) Nem kell hatósági határozatban megállapítani a (3) bekezdésben meghatározott védett természeti terület kiterjedését abban az esetben, ha a terület természetvédelmi oltalma a 24. § (1) bekezdésében meghatározott külön jogszabály alapján is fennáll.”

(5) A Tvt. 44. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Fokozottan védett élő szervezetek élőhelyén, valamint élőhelye körül — a miniszter által rendeletben meghatározottak szerint — használati, gazdálkodási korlátozást rendelhet el az igazgatóság. Az ebből eredő károk megtérítésére a 72. § rendelkezései az irányadóak.”

(6) A Tvt. 53. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A miniszter az Alaptev végrehajtása érdekében rendeletben szabályozza az ökológiai hálózat és az ennek részét képező ökológiai (zöld) folyosó létesítésére, fenntartására vonatkozó részletes előírásokat. Az érzékeny természeti területek létesítésére és fenntartására vonatkozó részletes szabályokat a miniszter a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel együttes rendeletben határozza meg.”

(7) A Tvt. 85. § a) pontjában a „7. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe „7. § (4) bekezdésében” szövegrész lép.

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi LII. törvény

a növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról*

Az Országgyűlés — felismerve, hogy a magas színvonalú növénytermesztés alapját jelentő genetikai anyagok megőrzése, a növényfajták állami elismerése, a megfelelő minőségű vetőmag, vegetatív szaporító alapanyag, illetve ültetési anyag előállítása és felhasználása, valamint a korszerű fajtahasználat alapvető nemzetgazdasági érdek —, annak érdekében, hogy a vetőmag, vegetatív szaporító alapanyag, illetve ültetési anyag megfeleljen a fenntartható fejlődésnek, a hazai és a nemzetközi követelményeknek, a következő törvényt alkotja:

Általános rendelkezések

1. § (1) E törvény a növénytermesztés biológiai alapjainak megőrzése és fejlesztése érdekében szabályozza a genetikai anyagok megőrzését és fenntartását, a növényfajták állami elismerését, a fajtahasználatot, az ebben érdekelt bejelentők, szaporítóanyag előállítók, feldolgozók, forgalmazók és felhasználók jogait és kötelezettségeit, továbbá a szaporítóanyag előállításának, hivatalos vizsgálatának, forgalomba hozatalának, felhasználásának és ezek ellenőrzésének rendjét.

(2) E törvény rendelkezéseit

a) a genetikai anyagok megőrzésére,

b) a külön jogszabályban meghatározott fajjegyzékben felsorolt, illetve állami elismerésre bejelentett szántóföldi, kertészeti — beleértve szőlő esetében a klónokat is —, erdészeti fajták állami elismerésére, fajtafenntartására, valamint

c) a szaporítóanyagok továbbszaporítására, ellenőrzésére, minősítésére, forgalomba hozatalára és felhasználására kell alkalmazni.

(3) A növényfajta oltalmára külön törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. § E törvény alkalmazásában:

1. *Biológiai alapok*: a törvény hatálya alá tartozó növényfajok, -fajták, ezek szaporítóanyaga, továbbá az előállításukat szolgáló növényállományok, szaporítások.

2. *Genetikai anyagok*: valamennyi olyan növényi eredetű anyag, amely aktuális, vagy potenciális értéket képvisel az élelmezésben és a mezőgazdaságban, ideértve az olyan szaporítóanyagokat is, amelyek funkcióképes öröklési egységeket tartalmaznak.

3. *Növényfajta*: növények egy botanikai taxonon belül ismert legalacsonyabb szintű csoportja, amely nemesítői tevékenység eredményeként jött létre, és

a) egy genotípus vagy genotípusok kombinációja által meghatározott tulajdonságokkal jellemezhető,

b) más növénycsoportoktól legalább egy tulajdonság kifejeződése alapján megkülönböztethető, valamint

c) továbbszaporítása során tulajdonságait változatlanul megőrzi, és ezáltal ugyanazon egységnek tekinthető.

4. *Oltalom alatt álló növényfajta*: a nemzeti növényfajta-oltalomban, illetve a közösségi fajtaoltalomban részesített növényfajta.

5. *Állami fajtaelismerés*: hivatalos vizsgálatok és eljárások rendszere, amelynek eredményeként a növényfajta, illetve a szőlő klón a Nemzeti Fajtajegyzékbe bejegyzésre kerül.

6. *Nemzeti Fajtajegyzék*: a Magyar Köztársaságban állami elismerésben részesített fajták, valamint a szőlő klónok lényeges adatait tartalmazó, évente közzétett jegyzék.

7. *Leíró Fajtajegyzék*: a Nemzeti Fajtajegyzékben felsorolt egyes növényfajták leírását és lényeges jellemzőit tartalmazó jegyzék.

* A törvényt az Országgyűlés 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

8. *Ajánlott Fajták Jegyzéke*: a Nemzeti vagy a Közösségi Fajtajegyzékben felsorolt növényfajták közül a szakmai és civil szervezetek által szélesebb körű összehasonlító fajtavizsgálatok alapján meghatározott termőhelyre és termesztési célra javasolt növényfajták jegyzéke.

9. *Szállítói Fajtajegyzék*: gyümölcs és dísnövény szaporítóanyag előállítók és forgalmazók által benyújtott fajtaleírás alapján a növénytermesztés biológiai alapjaival összefüggő hatósági feladatokat ellátó intézetnél (a továbbiakban: minősítő intézet) vezetett és közzétett fajtajegyzék.

10. *Közösségi Fajtajegyzék*: az Európai Unió Bizottsága által közzétett fajtajegyzék, amelyet az Európai Unió tagállamainak (a továbbiakban: tagállamok) Nemzeti Fajtajegyzékei alapján állítanak össze.

11. *Erdészeti Közös Kiindulási Jegyzék*: az Európai Unió Bizottsága által közzétett erdészeti szaporítóanyag forrást tartalmazó közös jegyzék.

12. *Fajtaminősítő Bizottság*: a növényfajtát állami elismerésre javasoló szakértői testület.

13. *Nemesítő*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság,

a) aki az adott fajtát maga nemesítette vagy felfedezte és továbbfejlesztette,

b) az a) pont szerinti személy munkáltatója, amennyiben az a) pont szerinti személy munkaviszonyból folyó kötelessége a nemesítés, vagy felfedezés és továbbfejlesztés,

c) az a) pont szerinti személy munkájára megbízást adó, vagy

d) az a)–c) pontok szerinti személy örököse, illetve jogutódja.

14. *Bejelentő*: a fajtát állami elismerésre közvetlenül vagy képviselő útján bejelentő természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, illetve ezek örököse, jogutódja.

15. *Képviselő*: a bejelentő nevében, annak meghatalmazása alapján eljáró természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság.

16. *Fajtafenntartó*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki a növényfajta változatlan formában való megőrzését, fenntartását végzi, és gondoskodik a szaporításához szükséges kiindulási anyag folyamatos előállításáról, vagy aki a növényfajta fenntartásáért felelős.

17. *Fajtavizsgálat*: a növényfajta állami elismeréséhez szükséges DUS vizsgálat és gazdasági értékvizsgálat.

18. *DUS-vizsgálat*: megkülönböztethetőség, egyöntetűség (egyneműség), állandóság (Distinctness, Uniformity, Stability) meglétének vizsgálata.

19. *Gazdasági értékvizsgálat*: a növényfajta mennyiségi és minőségi mutatókkal kifejezett termesztési, illetve használati értékének vizsgálata.

20. *Szaporítóanyag*: vetőmag, vegetatív szaporító alapanyag, valamint ültetési anyag.

21. *Vetőmag*: generatív szaporítóanyag, ideértve a burgonya és a csicsóka vetőgumót is.

22. *Vegetatív szaporító alapanyag*: új növények vegetatív úton történő előállítására szolgáló növények, növényi részek, beleértve az alanycsemetét és a magoncot is.

23. *Ültetési anyag*: vetőmagból vagy vegetatív szaporító alapanyagból előállított, illetve felnevelt ültetésre szánt növények, beleértve a palántát is.

24. *Klón*: általános értelemben egyetlen egyed vegetatív szaporulatának összessége; szőlő esetében egy növényfajta meghatározott egyedének azon vegetatív szaporítású utódai, amelyek fajtaazonosságuk, fenotípusos bélyegeik és egészségi állapotuk alapján megfelelnek a kiválasztott szőlőtőkének.

25. *Törzsültetvény*: szaporítóanyag előállítására létesített, e célnak megfelelően kezelt, a minősítő intézet által minősített növényállomány.

26. *Szaporulati fok*: a továbbbszaporítás során a kiindulási anyaghoz viszonyított leszármazási szint, amely az egymás utáni ismert elszaporítások számát fejezi ki.

27. *Szaporítóanyag előállító*: külön jogszabályban meghatározott feltételeket teljesítő természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki a növényfajta vetőmagjának szaporítására, vegetatív szaporító alapanyagának és ültetési anyagának előállítására, feldolgozására, forgalomba hozatalára jogosult, illetve a szaporítóanyag minősítési eljárást kezdeményezi.

28. *Szaporítóanyag forgalmazó*: az a külön jogszabályban meghatározott feltételeket teljesítő természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki szaporítóanyagot értékesítési céllal készletez, bemutat, eladásra felkínál, vagy más részére elad.

29. *Szaporítóanyag forgalomba hozatal*: szaporítóanyag készletezés, bemutatás, eladásra való felkínálás, eladás vagy szállítás más részére bármilyen formában.

30. *Szaporítóanyag minősítés*: hazai és nemzetközi előírások szerinti és a külön jogszabályban meghatározott módon, állami felügyelettel végzett ellenőrzési eljárás.

31. *Fémzárolás*: a minősített szaporítóanyag-tétel csomagolási egységének oly módon történő lezárása fémzár vagy azt helyettesítő más anyag vagy módszer alkalmazásával, hogy a csomagolási egység megsértése nélkül a tételhez hozzáférni ne lehessen.

32. *Szaporítóanyag előállítási zárt körzet*: a szaporítóanyag előállítás genetikai és növényegészségügyi tisztaságának megőrzése céljából e törvényben és külön jogszabályban előírt korlátozásokkal elrendelt termesztési körzet; ide tartoznak a külön jogszabályban meghatározott nagyságú törzsültetvények is.

33. *Céltermeltetés*: tagállamokon kívüli ország természetes vagy jogi személyével, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaságával kötött szerződés alapján a Magyar

Köztársaság területén szaporítóanyag termesztése azzal a céllal, hogy az előállított szaporítóanyag teljes mennyiségét az Európai Unió területéről kiszállítsák.

34. *Védőtávolság:*

a) *elválasztó sáv:* az a távolság, amely a vetőmag előállítás mechanikai keveredés-mentességét szolgálja,

b) *izolációs távolság:* az a távolság, amely az idegen beporzás-, valamint növényegészségügyi fertőzésmentes szaporítóanyag előállítást szolgálja.

3. § (1) A növényfajta jogszabályi előírásoknak nem megfelelő használata, a szaporítóanyag hamisítása, a felhasználót megtévesztő, az eredetre, fajra, fajtára, azonosásra, minőségre vonatkozó félrevezető adatok közlése, illetve ilyen adatok alapján való forgalomba hozatal tilos.

(2) A fajtavizsgálatot, a szaporítóanyag hivatalos vizsgálatát, a szaporítóanyag előállításának, forgalomba hozatalának és felhasználásának ellenőrzését, illetve felügyeletét a minősítő intézet végzi.

A genetikai anyagok megőrzése és fenntartása

4. § (1) A genetikai változatosság és a hazai mezőgazdaság genetikai anyagainak védelme, a jogszabályban meghatározott jelentős növényfajok, változatok, fajták és vad rokonfajok, mint génforrások megőrzése és fenntartása állami feladat.

(2) A genetikai tartalékként megőrzött növényanyagokat és az ezekre vonatkozó teljes információt külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint nemesítési, oktatási és kutatási célra szabadon hozzáférhetővé kell tenni.

(3) A genetikai anyagok megőrzésének, fenntartásának feltételeit és részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.

A növényfajták állami elismerése

5. § (1) A Magyar Köztársaságban a Nemzeti Fajtajegyzékbe való felvétel céljából a külön jogszabályban felsorolt növényfajok fajtáit állami elismerésben kell részesíteni. Egyéb növényfajok fajtái esetében állami elismerés adható.

(2) Az állami elismerésre bejelentett növényfajta meghatározott ideig, legfeljebb az állami elismerés időpontjáig kaphat egyedi szaporítási engedélyt. Az engedély kiadásának feltételeit külön jogszabály határozza meg.

(3) Az állami elismerés növényfajonkénti, valamint növényfajon belüli felhasználási cél szerinti feltételeit külön jogszabály határozza meg.

(4) Az oltalom alatt álló növényfajta állami elismerésekor e törvény előírásait kell alkalmazni.

6. § (1) Állami elismerésben az a növényfajta részesíthető, amely

a) más növényfajtától megkülönböztethető, állandó és egyöntetű (egynemű),

b) jogszabályban meghatározott növényfajok fajtái esetében megfelelő gazdasági értékkel is rendelkezik,

c) megfelelő és bejegyezhető fajtanévvel rendelkezik, és

d) amely növényfajta bejelentője teljesíti az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott feltételeket.

(2) A növényfajta

a) megkülönböztethető, ha egy vagy több lényeges tulajdonsága tekintetében határozottan eltér minden más növényfajtától, melynek létezése közismert a bejelentés benyújtásának időpontjában; a növényfajta közismert, ha azt a Magyar Köztársaságban vagy valamely tagállamban nemzeti fajtajegyzékre vétel céljából bejelentették, vagy ha a bejelentés eredményeként nemzeti fajtajegyzékre vették, illetve a Közösségi Fajtajegyzékben szerepel,

b) egyöntetű (egynemű), ha a szaporítási sajátosságai következtében várható variabilitástól eltekintve megfelelően egységes a megkülönböztethetőség vizsgálata során értékelt, valamint a fajtaleírásban közzétett lényeges tulajdonságaiban,

c) állandó, ha a megkülönböztethetőség vizsgálata során értékelt, valamint a fajtaleírásban közzétett lényeges tulajdonságai változatlanok maradnak az ismételt szaporítást követően, vagy minden egyes szaporítási ciklus végén.

(3) Bejegyezhető az a fajtanév, amely lehetővé teszi a növényfajta kétséget kizáró azonosítását, és megfelel a vonatkozó külön előírásoknak.

(4) A növényfajta gazdasági vagy használati értéke akkor kielégítő, ha a Nemzeti Fajtajegyzékbe felvett más növényfajtákhoz viszonyítva a fajtajellemzők egészében véve akár a művelésben, akár a termesztett növény vagy termékei felhasználásában egyértelmű javulást tesznek lehetővé, legalább egy adott régióban folytatott termesztés esetén.

(5) A gazdasági érték megállapításának kötelezettsége alól kivett növényfajták körét külön jogszabály állapítja meg.

7. § (1) A növényfajtát állami elismerésre — magyar nyelven — a minősítő intézethez kell bejelenteni.

(2) Bejelentést tehet

a) a nemesítő,

b) a Magyar Köztársaságban, az Európai Unióban, vagy valamely tagállamban nemzeti vagy közösségi növényfajta-oltalomban részesített növényfajta jogosultja, vagy a növényfajta-oltalomra bejelentett növényfajta igényjogosultja,

c) a fajtafenntartó.

(3) Bejelentő, illetve képviselő lehet

a) magyar természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, vagy

b) más tagállam természetes vagy jogi személye, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társasága, akinek (amelynek) lakóhelye vagy székhelye a Magyar Köztársaság vagy valamely tagállam területén van.

(4) Nem tagállam természetes vagy jogi személye, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társasága csak képviselő útján jelenthet be növényfajta állami elismerésre.

(5) Nem jelenthet be növényfajta állami elismerésre az a személy, aki a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériummal (a továbbiakban: minisztérium) vagy a minősítő intézettel közszolgálati jogviszonyban, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, illetve a Fajtaminősítő Bizottság tagja, e jogviszonyának, illetve tagsági viszonyának megszűnéséig, valamint az azt követő 3 évig, továbbá ugyanezen időtartamra ezek Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója.

8. § A növényfajta állami elismerésre való bejelentésekor nyilatkozni kell arról, hogy a bejelentett növényfajta géntechnológiával módosított szervezet-e, és a módosítás milyen célra irányult. A géntechnológiával módosított növényfajta esetében a minősítő intézet csak a külön jogszabályban foglalt előírások teljesítését követően kezheti meg a kísérleti vizsgálatokat.

9. § (1) Az állami elismeréshez és a növényfajta-oltalomhoz szükséges vizsgálatok elvégzéséről a Magyar Köztársaságban a minősítő intézet gondoskodik. A minősítő intézet a DUS-vizsgálatok módszereit a vonatkozó nemzetközi előírások, a gazdasági értékvizsgálat módszereit pedig a minősítő intézet által az Európai Unió vonatkozó előírásai figyelembevételével kidolgozott és a Fajtaminősítő Bizottság által jóváhagyott módszer szerint határozza meg. Az egyes növényfajok fajtaíneke állami elismeréséhez szükséges kísérleti vizsgálatok számát és időtartamát külön jogszabály határozza meg.

(2) Az állami elismerésre bejelentett növényfajta fajta-vizsgálatának eredményeit a minősítő intézet a javaslatával együtt a „Fajtaminősítő Bizottság” elé terjeszti.

10. § (1) A Fajtaminősítő Bizottság állásfoglalást hoz

a) a növényfajta állami elismerésére, az állami elismerés meghosszabbítására, illetve visszavonására,

b) a fajtavizsgálatok meghosszabbítására vagy megszüntetésére,

c) másik fajtanév bejegyzésére,

d) újabb fajtafenntartó bejegyzésére.

(2) A Fajtaminősítő Bizottság szakágazonkénti szekciókból áll. Az egyes szekcióknak tizenöt tagja van. A Fajtaminősítő Bizottság tagjait a minisztérium, a minősítő intézet, a Magyar Agrárkamara, a Magyar Tudományos Akadémia, a termékpálya szerinti terméktanácsok, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, valamint az agrárkutató és -felsőoktatási intézmények, szakmai érdekképviselők delegálják.

(3) A Fajtaminősítő Bizottság elnökét és tagjait a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) nevezi ki, a delegáló szervezetek javaslata alapján. A Fajtaminősítő Bizottság titkársági feladatait a minősítő intézet látja el.

(4) A Fajtaminősítő Bizottság tagjainak névsorát a minisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni.

(5) A Fajtaminősítő Bizottság működésére vonatkozó előírásokat a miniszter jogszabályban állapítja meg.

11. § (1) A növényfajta meghatározott időtartamra szóló állami elismeréséről, annak meghosszabbításáról, illetve a lejáratú időpont előtt a Nemzeti Fajtajegyzékből való törléséről a Fajtaminősítő Bizottság állásfoglalása alapján a minősítő intézet adja ki a határozatot.

(2) Az állami elismerés időtartama szőlő-, gyümölcs- és erdészeti fajták, illetve fásszárú dísnövények esetében a megadástól számított 20. év végéig, egyéb növényfajták esetében a megadástól számított 10. év végéig tart, amely a bejelentő kérelmére további 20, illetve 10 éves időtartamra többször is meghosszabbítható.

(3) Az állami elismerés megszűnik a növényfajta elismerési idejének lejártá esetén, a bejelentő kérelmére, illetve külön jogszabályban meghatározott esetekben.

12. § (1) A minősítő intézet az állami elismerésben részesített növényfajtákról közhitelű nyilvántartást vezet és közzéteszi a Nemzeti Fajtajegyzéket.

(2) A minősítő intézetnek az állami elismerési eljárás során vezetett közhitelű nyilvántartásába be kell jegyeznie a növényfajta állami elismerésének tényét, az állami elismerés évét, a bejelentő, illetve a képviselő nevét, a növényfajta fenntartóját, és kérelemre a nemesítő nevét.

(3) A Nemzeti Fajtajegyzékben lévő elismert növényfajta leírását és jellemzőit a minősítő intézet teszi közzé a Leíró Fajtajegyzékben.

(4) A szélesebb körű termelői tájékoztatás érdekében, részben a minősítő intézet kísérletei, részben saját vizsgálataik és más intézetek adatai alapján, a külön jogszabályban meghatározott szakmai és civil szervezetek kiadják az Ajánlott Fajták Jegyzékét.

13. § (1) A nemesítőt megilleti az a jog, hogy a növényfajta nemesítőjeként feltüntessék, illetve, hogy a növényfajta nemesítőjeként nyilvánosan elismerjék. A növényfajta minősített szaporítóanyaga után, a fajtahasználatért a fajtafenntartót szerződés alapján díjazás illeti meg.

(2) A 7. § (2) bekezdése szerint a növényfajta állami elismerésre bejelentő, illetve a növényfajta tulajdonosa a jogszabályok betartásával a növényfajtaival szabadon rendelkezhet.

A növényfajták fenntartása

14. § (1) Az állami elismerésben részesített növényfajta fajtaírárásában rögzített tulajdonságainak és gazdasági értékének megőrzéséről fajtafenntartással kell gondoskodni. A fajtafenntartás eredményességét a minősítő intézet ellenőrzi.

(2) A fajtafenntartás a bejelentő vagy megbízottja feladata.

(3) Ha az állami elismerésben részesített növényfajta fenntartására újabb fajtafenntartó támaszt igényt, akkor azt a minősítő intézethez be kell jelenteni. A minősítő intézet a Fajta-minősítő Bizottság állásfoglalása alapján a bejelentett fajtafenntartókat a Nemzeti Fajtajegyzékben közzéteszi.

A szaporítóanyagok előállítása és forgalomba hozatala

15. § (1) A Magyar Köztársaságban

- a) a Nemzeti Fajtajegyzékben,
- b) a Szállítói Fajtajegyzékben,
- c) a Közösségi Fajtajegyzékben, és szőlő esetében bármely tagállam fajta (klón) jegyzékében,
- d) az Erdészeti Közös Kiindulási Jegyzékben,
- e) a dísnövényekre vonatkozó külön jogszabályban szereplő faj, növényfajta szaporítóanyagát szabad forgalomba hozatal céljára előállítani, forgalomba hozni, továbbszaporítani, árutermesztésre és árutermesztő ültetvény létesítésére felhasználni, amennyiben azok a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelnek.

(2) A minisztérium — a külön jogszabályban foglaltak szerint — engedélyezheti az (1) bekezdésben foglaltaknak meg nem felelő szaporítóanyag eseti felhasználását.

(3) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az (1) bekezdés alá nem tartozó növényfajok, illetve -fajták szabadon előállíthatók, forgalomba hozhatók, továbbszaporíthatók és árutermesztésre, árutermesztő ültetvény létesítésére felhasználhatók.

(4) A Magyar Köztársaság területén tilos szaporítóanyagként felhasználni céltermeltetésből bármilyen okból visszaradt szaporítóanyagot.

(5) Az oltalom alatt álló növényfajta szaporítóanyagát csak a 15. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek szerint lehet termesztani és forgalomba hozni.

(6) A kábítószeres vagy pszichotróp anyagok előállítására alkalmas növényfajok szaporítóanyagának előállítását és forgalomba hozatalát külön jogszabály feltételekhez kötheti.

16. § (1) Az Európai Unióból történő kivitel (a továbbiakban: export) esetén csak a nemzetközi egyezmények, illetve az importáló ország előírásainak megfelelően ellen-

őrzött, a külön jogszabályban meghatározott kísérő okmánnyal rendelkező szaporítóanyag tétel mutatható be kiviteli ellenőrzésre.

(2) A Magyar Köztársaság területén való felhasználás vagy forgalomba hozatal céljából szaporítóanyagnak a tagállamokon kívüli országból történő behozatala (a továbbiakban: import) a 15. § (1) bekezdésében, illetve (2) bekezdésében foglaltak betartása esetén megengedett. Az import okmányokhoz mellékelni kell az exportőr nyilatkozatát arról, hogy a szaporítóanyag génteknológiával módosított-e.

(3) Az importból származó szaporítóanyagot csak annak minősítését követően lehet szaporítóanyagként a Magyar Köztársaság területén forgalomba hozni és felhasználni.

17. § Szaporítóanyag előállítására, termesztésére, feldolgozására, kiserelésére, nagykereskedelmi forgalomba hozatalára, illetve az ezekhez kapcsolódó tárolására a külön jogszabályban meghatározott személyi és tárgyi feltételekkel rendelkező, olyan természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság jogosult, aki a termékpálya szerinti terméktanács tagja.

Szaporítóanyag előállítási zárt körzet

18. § (1) A szántóföldi és a kertészeti növényfajok vetőmag előállítása esetén — a genetikai és növényvédelmi követelmények biztosítása céljából — a külön jogszabályban meghatározott védőtávolságok alkalmazásával egy vagy több termesztési ciklusban zárt körzetet lehet kialakítani. A zárt körzet kialakításának feltételét és módját külön jogszabály szabályozza.

(2) A vetőmag előállítója az előírt védőtávolságon belül lévő termőföld használatával a vetés megkezdése előtt szerződésben állapodhat meg a földhasználat módjáról, illetve arról, hogy a védőtávolságon belül lévő termőföld használatja milyen feltételekkel kötelezi magát arra, hogy a vetőmag szaporítást veszélyeztető növényfajokat és -fajtákat nem termeszt. A szerződésnek tartalmaznia kell a termesztés korlátozásával kapcsolatos kötelezettségeket, valamint az ebből eredő eredmény kiesés ellentételezésének módját és mértékét.

(3) A zárt körzet kialakításának tervezetét a vetőmag előállítója megküldi a termékpálya szerinti terméktanácsnak, amely véleményével együtt 8 napon belül továbbítja azt a minisztériumnak. A zárt körzet engedélyezéséről a minisztérium 8 napon belül dönt. A zárt körzet kialakításának engedélyezéséről szóló határozatban a vetőmagtermesztés elsődlegességének biztosítása érdekében egyes idegen beporzást, vagy növényegészségügyi fertőzést előidéző növényfajok, -fajták termesztése korlátozható, megtiltható. Az engedélyezést a minisztérium nem tagadhatja meg, ha a zárt körzet kialakítása megfelel a külön jogszabályban előírt követelményeknek. A zárt körzet kialakítá-

sának engedélyezéséről szóló határozatot a minisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni.

(4) A zárt körzeten belüli korlátozás, illetve a tilalom betartását a minősítő intézet ellenőrzi. Ha a korlátozás, illetve a tilalom ellenére a zárt körzeten belül tiltott növényfaj található, a föld használója köteles tűrni, hogy saját költségére e növényállomány megsemmisítésre kerüljön.

(5) A védőtávolságon belüli termőföld-használónak a korlátozás, illetve a tilalom elrendelése miatti kártalanítására, valamint a kártalanítás módjára és mértékére — a felek erre vonatkozó megállapodása hiányában — a Polgári Törvénykönyv szabályai az irányadók.

Törzsültetvény

19. § (1) Az állami elismerésben részesített szőlő-, gyümölcs-, fásszárú dísznövény- és erdészeti fajták minőségi szaporításának biztosítására törzskönyvezett növényállományt kell létrehozni. Ezeket törzskönyvezés céljából be kell jelenteni a minősítő intézetnek.

(2) Aki a Magyar Köztársaság területén szőlő-, gyümölcs- és erdészeti fajta vetőmagját, vegetatív szaporító alapanyagát állítja elő, annak külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint törzsültetvényt, illetve anyanövény-állományt kell létesítenie. A törzsültetvény létesítését a minősítő intézet engedélyezi.

(3) A központi és üzemi törzsültetvények fenntartását, ellenőrzési rendjét, azok szerepét a növényfajták szaporításában külön jogszabály szabályozza.

(4) Forgalomba hozatal céljából — a külön jogszabályban meghatározott kivétellel — csak törzsültetvényből származó alapanyag felhasználásával és csak engedélyezett árutermelő szőlő-, gyümölcs-, komló- és díszfaiskolában, illetve csemetekertben, e törvény és a növényegészségügyi előírások betartásával lehet szaporítóanyagot előállítani.

(5) A törzsültetvények és faiskolák létesítéséhez szükséges védőtávolság betartása érdekében a 18. § rendelkezéseit alkalmazni kell.

Szaporítóanyag minősítés

20. § (1) A szaporítóanyagot külön jogszabály szerinti eljárásban kell minősíteni. A szaporítóanyagnak a minősítés során megállapított minőségéért a szaporítóanyag tétel forgalomban tartásának ideje alatt a szaporítóanyag tétel mindenkor tulajdonosa a felelős. A szaporítóanyag addig maradhat forgalomban, és addig használható fel vetésre, illetve ültetésre, ameddig minősítő paraméterei megfelelnek a külön jogszabályban előírt feltételeknek, amelyet a minősítő intézet bármikor ellenőrizhet.

(2) A minősítés folyamata a következő tevékenységeket tartalmazza:

- a) származás igazolása,
- b) termőhelyi, szántóföldi, faiskolai, palántanevelő üzemi ellenőrzés,
- c) mintavétel,
- d) laboratóriumi szaporítóanyag vizsgálat,
- e) fémzárolás, és
- f) fajtaazonosító kitermesztés,
- g) minősítést igazoló okirat kiállítása.

(3) A minősítő intézet a (2) bekezdés szerinti szaporítóanyag minősítést a teljes eljárásra, vagy annak részfolyamataira vonatkozóan, külön jogszabályban meghatározott módon, a termékpálya szerinti termék tanács véleménye megkérésével a szaporítóanyag előállítóra a saját maga vagy a vele erre szerződést kötő által előállított vagy előállítatott szaporítóanyag vonatkozásában átruházhatja, felügyeleti jogának megtartása mellett. A minősítő intézet az engedélyt a minőség veszélyeztetése esetén visszavonhatja.

A szaporítóanyag csomagolása, jelölése

21. § (1) Vetőmagot csak olyan csomagolóanyagban lehet forgalomba hozni, amely biztosítja a vetőmag minőségének megővését, valamint nem teszi lehetővé a vetőmag kivételét, kicserélését a csomagolóanyag megsértése nélkül.

(2) A szaporítóanyag tételt, illetve annak egységeit úgy kell a külön jogszabály szerinti címkével ellátni, hogy a címke sérülés nélkül ne legyen eltávolítható.

(3) A címkén, illetve a csomagolóanyagon magyar nyelven is fel kell tüntetni a szaporítóanyag — ideértve a géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény hatálya alá tartozó, géntechnológiával módosított szervezetből álló, ilyen szervezetet a külön jogszabályban meghatározott határérték felett tartalmazó, illetve géntechnológiával módosított szervezetből előállított, de géntechnológiával módosított szervezetet nem tartalmazó szaporítóanyagot is — azonosításához szükséges, és a külön jogszabályban meghatározott egyéb adatokat.

Hatósági feladatok, a szakigazgatás szervezete

22. § A minisztérium

- a) irányítja a növényfajták állami elismerésével, valamint a szaporítóanyagok előállításával, minősítésével és forgalomba hozatalával kapcsolatos tevékenységet,
- b) a minősítő intézet e törvény alapján meghozott első fokú határozata ellen benyújtott fellebbezést elbírálja,
- c) engedélyezi az állami elismerésre bejelentett növényfajták egyedi szaporítását,

- d) engedélyezheti a 15. § (1) bekezdésében foglaltaknak meg nem felelő szaporítóanyag eseti felhasználását,
- e) engedélyezi a szaporítóanyag szaporítási zárt körzetek kialakítását.

23. § (1) A minősítő intézet

- a) nyilvántartást vezet a növényfajták állami elismerésre történő bejelentéséről;
- b) elvégzi vagy elvégezteti az állami elismerésre bejelentett növényfajták fajtavizsgálatát, illetve a növényfajta-oltalomra bejelentett növényfajták kísérleti vizsgálatát;
- c) ellátja a Fajtaminősítő Bizottság titkársági feladatait;
- d) előterjesztést készít a Fajtaminősítő Bizottság részére a növényfajták állami elismerésére, annak meghosszabbítására, illetve visszavonására;
- e) a Fajtaminősítő Bizottság állásfoglalása szerint kiadja a növényfajták állami elismeréséről, annak meghosszabbításáról, illetve visszavonásáról szóló határozatokat;
- f) vezeti és közzéteszi a Nemzeti Fajtajegyzéket, a Leíró Fajtajegyzéket, továbbá a Szállítói Fajtajegyzéket;
- g) bejegyzi az új fajtafenntartókat;
- h) minősíti a szaporítóanyagokat és a törzsültetvényeket;
- i) engedélyezi:
1. a szaporítóanyag tételek átruházott jogkörben történő minősítését,
 2. a fémzárolt szaporítóanyag tételek kiszerelését,
 3. a törzsültetvények létesítését, megszüntetését,
 4. a faiskola és palántanevelő üzem létesítését;
- j) ellenőrzi:
1. a növényfajták fajtafenntartásának eredményességét,
 2. a szaporítóanyagok előállítását, feldolgozását, forgalomba hozatalát, felhasználását,
 3. az átruházott jogkörben végzett szaporítóanyag tétel minősítést,
 4. a zárt körzetben az előírt korlátozások betartását;
- k) kiszabja a minőségvédelmi bírságot.

(2) A minősítő intézet hatósági jogkörrel felruházott munkatársa

- a) a helyszínen ellenőrzést végezhet a minősítő intézet (1) bekezdés szerinti feladataival összefüggésben,
- b) a vizsgálatok céljára térítésmentesen mintát vehet,
- c) a szaporítóanyagra vonatkozó nyilvántartásokba, iratokba betekinthet, és azokról az üzemi, illetve üzleti titok védelmére vonatkozó jogszabályok betartásával másolatot készíthet.

(3) A minősítő intézet hatósági jogkörrel felruházott munkatársa hatósági igazolvánnyal rendelkezik, amelyet a minősítő intézet ad ki. Ellenőrzés kizárólag ezen igazolvány birtokában végezhető, illetve foganatosítható.

24. § A Fajtaminősítő Bizottság

- a) állásfoglalást hoz a növényfajták állami elismerésére, annak meghosszabbítására, illetve az állami elismerés időtartamának lejárta előtt a növényfajtának a Nemzeti

Fajtajegyzékből való törlésére, az új fajtafenntartók bejegyzésére,

- b) jóváhagyja a minősítő intézet javaslata alapján a fajtavizsgálati módszereket.

Az állami feladatok pénzügyi fedezete

25. § (1) A 4. § (1) bekezdésében meghatározott genetikai anyagok és a referencia fajták megőrzése, fenntartása, telepítése, valamint a Központi Törzsültetvények létesítése, fejlesztése, fenntartása, továbbá ezekben a növényfajták és klónok vírusmentesítésének finanszírozását a központi költségvetésből kell biztosítani.

(2) A szaporítóanyagok külön jogszabályban meghatározott mértékű, díjtétellel nem ellentételezett hatósági ellenőrzésének költségét a központi költségvetésből kell biztosítani.

26. § (1) A növényfajták állami elismerésével kapcsolatos feladatok és vizsgálatok költségét részben a központi költségvetés, részben a bejelentő biztosítja.

(2) A minősítő intézet

- a) az állami elismeréshez elvégzett fajtavizsgálatokért,
- b) a növényfajta-oltalomra bejelentett fajta kísérleti vizsgálatáért,
- c) a szaporítóanyag minősítéséért, valamint
- d) az állami elismerésben részesített növényfajták állami elismerésének időtartama alatt végzett azonossági vizsgálatokért és az azzal összefüggő feladat ellátásáért külön jogszabályban meghatározott mértékű díjat számít fel.

Szankciók

27. § A minősítő intézet e törvény rendelkezéseinek megsértése esetén jogosult

- a) a 15. § előírásainak nem megfelelő szaporítóanyag saját célú felhasználásától és forgalomba hozatalától eltiltani, illetve a jogosulatlanul előállított szaporítóanyagot zár alá venni,

b) a külön jogszabály szerinti szigorított minősítést elrendelni,

c) a más célra fel nem használható szaporítóanyag megsemmisítését az előállító költségére elrendelni,

d) e törvény és végrehajtási rendeleteinek előírásait megszegők tevékenységét meghatározott időre megtiltani, és azt a minisztérium hivatalos lapjában közzétenni,

e) az eredetet igazoló bizonylattal nem rendelkező növényfajta használata esetén a faiskolai, illetve palántanevelő üzemi engedélyt visszavonni,

f) minőségvédelmi bírságot kiszabni,

g) szabálysértési eljárást vagy büntetőeljárást kezdeményezni.

Minőségvédelmi bírság

28. § (1) A minősítő intézet e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok előírásainak megsértőjével szemben minőségvédelmi bírságot szab ki, ha megállapítja, hogy az előállított, illetve forgalomba hozott szaporítóanyag nem felel meg a követelményeknek, vagy az adott tételt a vonatkozó rendelkezéseknek nem megfelelő, megtévesztésre alkalmas bizonylattal hozták forgalomba.

(2) A minőségvédelmi bírság mértékét külön jogszabály szerint kell megállapítani.

(3) A minőségvédelmi bírságot a minősítő intézet előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell befizetni. A befolyt összeget a minisztérium döntése alapján a vizsgálati módszerek korszerűsítésére, a szaporítóanyagok minőségének javítására, valamint a hatósági ellenőrzést elősegítő intézkedésekre lehet felhasználni.

(4) A minőségvédelmi bírság meg nem fizetése esetén a kiszabott összeget késedelmi kamat terheli, amelynek mértéke a mindenkor érvényes jegybanki alapkamat kétszerese. A bírságot és a késedelmi kamatot adók módjára kell behajtani, amelyről az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal gondoskodik.

Záró rendelkezések

29. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba, egyidejűleg a növényfajták állami elismeréséről, valamint a vetőmagvak és vegetatív szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 1996. évi CXXXI. törvény (a továbbiakban: Tv.) hatályát veszti.

(2) A (3) és (4) bekezdés az e törvény kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(3) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú mellékletének 7. pontja a következő 7.14. alponttal egészül ki:

[7. Egyéb indokkal adómentes:]

„7.14. A Nemzeti Földalapról szóló törvény, valamint a termőföld állam által életjáradék fizetése ellenében történő megvásárlásáról szóló kormányrendelet alapján kötött életjáradéki szerződésből származó jövedelem.”

(4) A (3) bekezdésben foglaltakat a termőföld állam által életjáradék fizetése ellenében történő megvásárlásáról szóló 255/2002. (XII. 13.) Korm. rendelet alapján már kifizetett életjáradékokra is alkalmazni kell.

(5) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 112. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„112. § A növényfajta nemesítőjét a találmányi díjra (13. §) vonatkozó szabályok szerinti díj (nemesítői díj) illeti meg.”

(6) E törvénynek a növényfajták állami elismerésére vonatkozó rendelkezéseit a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(7) Az e törvény hatálybalépése előtt állami elismerésben részesített fajták állami elismerésének időtartamára a Tv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

30. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a minőségvédelmi bírság mértékét és kiszabásának rendjét.

(2) Felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) az állami elismerésre köteles növényfajták körét tartalmazó fajjegyzéket,

b) az állami elismerés eljárási rendjét, a fajtavizsgálatokat, a növényfajták egyedi engedély alapján való szaporításának, továbbá a fajtafenntartás eredményessége ellenőrzésének feltételeit, továbbá a Fajta-minősítő Bizottság működésére vonatkozó előírásokat,

c) a szaporítóanyag-minősítés eljárási rendjét, a mintavétel szabályait,

d) a szaporítóanyag tételek átruházott minősítésének személyi és tárgyi feltételeit,

e) a továbbsszaporítás és az árutermesztés céljára szolgáló szántóföldi, kertészeti, szőlő-, gyümölcs-, dísnövény-, zöldség-, erdészeti növényfajták szaporítóanyaga előállításának, feldolgozásának, kiserelésének és forgalomba hozatalának személyi és tárgyi feltételeit,

f) a forgalomba hozható szaporítóanyagok minőségének előírásait,

g) a zárt körzetek kialakításának feltételeit,

h) a törzsültetvények, a faiskolák és palántanevelő üzemek létesítésének feltételeit,

i) a génmegőrzési feladatokat, a genetikai anyagok védelme szempontjából jelentős növényfajokat, továbbá azok megőrzésének, fenntartásának, átadásának feltételeit, kijelölje a genetikai anyagok megőrzéséért felelős intézményeket, valamint ezek eljárási rendjét,

j) a pénzügyminiszterrel egyetértésben az állami elismerés, a fajtavizsgálatok, a szaporítóanyag-minősítés díjtételeit,

k) az Európai Unió intézményeivel való kapcsolattartás rendjét,

l) a pénzügyminiszterrel egyetértésben a szaporítóanyagok nemzetközi forgalmát is érintő, a vámkezeléshez kapcsolódó korlátozó rendelkezéseket.

31. § Ez a törvény szabályozási tárgykörében a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 66/401/EGK irányelve a takarmánynövényvetőmagok forgalmazásáról,

b) a Tanács 66/402/EGK irányelve a gabonavetőmagok forgalmazásáról,

c) a Tanács 68/193/EGK irányelve a vegetatív szőlőszaporítóanyagok forgalmazásáról,

d) a Tanács 92/34/EGK irányelve a gyümölcs növények szaporító alapanyagának és ültetési anyagának forgalmazásáról,

e) a Tanács 2002/53/EK irányelve a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről,

f) a Tanács 2002/54/EK irányelve a répavetőmag forgalmazásáról,

g) a Tanács 2002/55/EK irányelve a zöldségvetőmagok forgalmazásáról,

h) a Tanács 2002/56/EK irányelve a vetőburgonya forgalmazásáról,

i) a Tanács 2002/57/EK irányelve az olaj- és rosnövények vetőmagjának forgalmazásáról.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

Az oktatási miniszter 21/2003. (VII. 10.) OM rendelete

az agrár-felsőoktatás szakirányú továbbképzési
szakjainak képesítési követelményeiről szóló
18/2003. (VI. 20.) OM rendelet módosításáról

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 74. § (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az agrár-felsőoktatás szakirányú továbbképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 18/2003. (VI. 20.) OM rendelet melléklete kiegészül az e rendelet *mellékletével*.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 21/2003. (VII. 10.) OM rendelethez

XXXIII. a környezettechnológiai szakirányú továbbképzési szak

1. A képzési cél

A képzés célja agrár- és műszaki mérnökök továbbképzése, amelynek keretében a képzésben részt vevők olyan — az alapképzésben szerzett szakképzettségre épülő — szakirányú ismereteket szereznek, amely képessé teszi őket a külön jogszabályban előírt környezetvédelmi megbízotti és a környezetvédelmi felügyelőségeknél, a szakhatósági és egyéb szervezeteknél a fenntartható fejlődést és termelést célzó környezetgazdálkodási, környezetvédelmi feladatok ellátására, a tisztább termelésteknológia, a precíziós mezőgazdasági termelés megvalósítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Agrár- vagy műszaki felsőoktatásban szerzett mérnöki oklevél esetén: környezettechnológiai szakmérnök.

Mérnök oklevéllel nem rendelkezők esetén: vidéki környezettechnológiai szakelőadó.

3. A képzésben részt vevők köre

A képzésben az agrár-felsőoktatás vagy a műszaki felsőoktatás alapképzési szakjain szerzett egyetemi vagy főiskolai szintű mérnök vagy egyetemi, illetve főiskolai szintű természettudományos szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, legalább 450 tanóra. Az oklevél megszerzéséhez szükséges kreditek száma: 120 kreditpont.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Alapozó tárgyak: ökológia, környezetkémia, hidrológia, talajkémia, talajbiológia, környezetmeteorológia, környezet-egészségtan, agrár- és műszaki mérnök szakképzettséghez kapcsolódó kiegészítő gyártási ismeretek. A tanulmányi terület kreditértéke: legalább 34, legfeljebb 40 kreditpont.

5.2. Általános szakmai tárgyak: környezetgazdálkodás (levegőtisztaság-védelem, zajvédelem, nemzeti környezetvédelmi programok), környezetbiztonság, környezetvédelmi mérés-technikák, erdőgazdálkodás, természetvédelem, tájrendezés-tájvédelem. A tanulmányi terület kreditértéke: legalább 25, legfeljebb 30 kreditpont.

5.3. Speciális szakmai tárgyak: környezetpolitika, hulladékgazdálkodás, vízszennyezés-vízminőségvédelem, talajszennyezés-talajremediáció, térinformatika, környezeti hatásvizsgálat, környezettechnológia, hazai és nemzetközi

gyártmányválaszték, környezet-gazdaságtan, szennyvíztisztítás, környezetjog és igazgatás, környezettechnológia minőségbiztosítási ismeretei. A tanulmányi terület kreditértéke: legalább 38, legfeljebb 46 kreditpont.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben előírt kritériumjellegű követelményként szereplő aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgákból — beszámolók, kollokviumok, szigorlatok —, valamint szakmai gyakorlatok teljesítéséből, szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsga letételéből tevődik össze.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

- ökológia,
- hidrológia.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakképzettségnek megfelelő témakörben gyakorlati probléma megoldására irányuló írásbeli munka, amely tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányára támaszkodva, illetve a vonatkozó hazai és nemzetközi szakirodalom feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretek, a korszerű módszerek alkotó alkalmazására. A szakdolgozathoz rendelt kreditek száma: 10 kreditpont.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
- a szakdolgozat benyújtása és a bíráló által történő elfogadása.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- komplex szóbeli záróvizsga a környezetgazdálkodás ismeretköréből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozatra és védésére adott egy érdemjegy és a komplex vizsgára adott érdemjegy számtani átlaga, egész jegyre kerekítve.

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Az Atlanti Kutató és Kiadó Közalapítvány Alapító Okirata*

(A módosításokkal egységes szerkezetben.)

A Magyar Köztársaság Kormánya a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a alapján,

* A Fővárosi Bíróság a Közalapítvány Alapító Okiratának módosítását a 12.Pk.60.046/2002/6. számú végzésével 2003. június 6-án nyilvántartásba vette.

a Fővárosi Bíróságon, 1994. október 7-én 5150. sorszám alatt nyilvántartásba vett Atlanti Kutató és Kiadó Társulat Alapítvány vagyonának — az alapítóinak hozzájárulásával — közalapítvány céljára tett felajánlását elfogadva, közfeladat folyamatos biztosítása céljából,

Atlanti Kutató és Kiadó Közalapítvány

elnevezéssel — határozatlan időre — kiemelkedően közhasznú közalapítványt hoz létre, amely az Atlanti Kutató és Kiadó Társulat Alapítvány jogutódja.

I. A Közalapítvány alapítója

A Közalapítvány alapítója a Magyar Köztársaság Kormánya.

Az alapító nevében és képviselőjében a Kormány felhatalmazása alapján a nemzeti kulturális örökség minisztere jár el.

II. A Közalapítvány neve

A Közalapítvány neve: Atlanti Kutató és Kiadó Közalapítvány

A Közalapítvány rövidített elnevezése: ARP Közalapítvány

A Közalapítvány angol elnevezése: Atlantic Research and Publications Public Service Foundation

III. A Közalapítvány székhelye

1066 Budapest, Dessewffy u. 37. III/1.

IV. A Közalapítvány célja

A Közalapítvány célja tudományos kutatás, oktatás, közművelődéssel kapcsolatos állami feladatok ellátása.

A humán tudományágak keretei között az igazság keresése a legfejlettebb módszerekkel, ezek angol nyelven való közreadásával, a magyar nemzet jóhírének világszerte való öregbítésében, a szomszédos nemzetekkel való megbékélés és a jószomszédi kapcsolatainak ápolásában való közreműködés.

A demokrácia fejlesztése, a honvédelem kérdéseinek feltárása, ezen belül a civil-katonai szféra demokratikus elveken alapuló viszonyának ismertetése és kimunkálása.

A Közalapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. §-a c) pontjának 3. (tudományos tevékenység, kutatás), 4. (nevelés és oktatás), 5. (kulturális tevékenység) alpontjában foglalt közhasznú tevékenységet folytat, amely az alábbi törvények szerinti állami feladatok ellátására irányul:

Az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének f) pontja szerint a Kormány meghatározza a tudományos és kulturális fejlesztés állami feladatait, és biztosítja az ezek megvalósulásához szükséges feltételeket.

A kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 73. §-ának (1) bekez-

dése szerint a közművelődéshez való jog gyakorlása közérdek, a közművelődési tevékenységek támogatása közcél, a 73. § (2) bekezdése szerint a közművelődés feltételeinek biztosítása alapvetően az állam feladata.

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 9. §-ának (1) bekezdése szerint a felsőoktatás fejlesztésének alapvető anyagi feltételeit az állam biztosítja. A 11. § (2) bekezdése szerint a felsőoktatási intézmények feladataikat az állami szervek, továbbá más szervezetek közreműködésével és támogatásával, a nemzetközi intézményrendszer tagjaként látják el.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 2. §-ának (3) bekezdése szerint a közoktatás rendszerének működtetése az állam feladata.

V. A Közalapítvány által — céljainak elérése érdekében — folytatott tevékenységek:

- angol és magyar nyelvű tudományos munkák publikálása;
- a tudományos forrásfeltárás és kutatás megszervezése és folyamatos ellátása;
- Magyarország és az Egyesült Államok között tudós és diák csereakciók szervezése és folytatása;
- a kutatási eredmények folyamatos publikálása;
- tudományos konferenciák, tanácskozások szervezése Magyarországon és külföldön nemzetközileg elismert tudósok bevonásával;
- együttműködés más hasonló célú szervezetekkel.

A kutatások és konferenciák eredményeit a Közalapítvány az általa szerkesztett angol nyelvű kötetekben teszi közzé, és az „Atlantic Studies on Society in Change” (Highland Lakes, NJ., USA) tudományos sorozat részeként terjeszti világszerte.

A Közalapítvány erőfeszítései központjában az 1848-as forradalom és szabadságharc óta eltelt másfél évszázad magyar történelmének angol nyelven való ismertetése áll. Ezen belül súlypontot képez a magyar politika fejlődése, a demokratikus társadalom kialakulása, a gazdaság, a mezőgazdasági társadalom, a kultúra, a honvédelem, benne a civil ellenőrzés, a szomszédos nemzetekkel való megbékélés és együttélés, végül pedig a kontinensen és világviszonylatban elért jelentős magyar sikerek kutatása és közreadása. Ezeket a köteteket foglalja magába a Közalapítvány Millennáris Projektje is.

VI. A Közalapítvány jellege

A Közalapítvány nyitott; ahhoz bármely belföldi vagy külföldi természetes és jogi személy, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező társaság vagy szervezet csatlakozhat; azt pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, más eszközökkel és bármilyen más módon támogathatja, amennyiben a Közalapítvány céljaival egyetért. A Közalapítvány tudományos szerkesztői és kiadói politikáját azonban maga határozza meg, abban az esetleges adományozóktól beleszólást nem fogad el. A csatlakozás, adomány, támogatás stb. elfogadásáról a Kuratórium dönt.

A Közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt.

VII. A Közalapítvány vagyona

a) Az Atlanti Kutató és Kiadó Társulat Alapítvány által a jelen Alapító Okirat mellékletét képező leltár szerint átadott ingóságok és az Alapítvány számláján lévő összeg, melyet az Alapítvány a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételét követő 10 napon belül ad át.

b) Az alapító az Alapító Okiratban meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében 10 000 000 Ft, azaz tízmillió forint készpénzt bocsát a Közalapítvány rendelkezésére, melyet a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételére irányuló kérelem benyújtását követően a Közalapítvány javára nyitott bankszámlán helyez el.

c) Az alapító a Közalapítványt — céljainak megvalósítása és folyamatos működésének biztosítása érdekében — évenként költségvetési támogatásban részesíti.

VIII. A Közalapítvány vagyonának felhasználása

Az alapító az Alapító Okirat 7. pont b) alpontjában rendelkezésre bocsátott összegből 10 000 000 Ft-ot, azaz tízmillió forintot törzsvagyonként különít el, amely a Közalapítvány működési költségeinek fedezeteként nem használható fel.

A Közalapítvány törzsvagyonon felüli vagyonának felhasználásáról a Kuratórium dönt.

A Közalapítvány törzsvagyonon felüli vagyona, valamint a teljes vagyon hozadéka a közalapítványi célok megvalósítását szolgálják, azt a Kuratórium az Alapító Okirat keretei között szabadon felhasználhatja azzal, hogy a működési költségekre az éves költségvetési bevétel összegének 25 százaléknál nagyobb hányada nem használható fel.

A Közalapítvány vagyona a hatályos jogszabályok előírásainak figyelembevételével, a Vagyonkezelési és Befektetési Szabályzat és a Kuratórium minősített többséggel meghozott döntése alapján, bármely olyan biztonságos vállalkozásba befektethető, melytől a Közalapítvány vagyonának növekedése várható.

A Közalapítvány vállalkozási és befektetési tevékenységet csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve, a jelen Alapító Okirat által meghatározott keretek között, a Vagyonkezelési és Befektetési Szabályzatban foglaltak alapján a törzsvagyon hozadékából, illetőleg a törzsvagyonon felüli egyéb vagyonából végezhet.

A Közalapítvány vagyona részévé válnak a későbbiekben a Közalapítványhoz csatlakozók feltétel nélküli, valamint a feltételekhez kötött pénzbeli és dologi adományai, amennyiben ezeket a Kuratórium elfogadja.

A Közalapítvány törzsvagyonon felüli vagyona felhasználható az Alapító Okirat IV. pontjában meghatározott célok megvalósítására, a Közalapítvány működési költségeinek fedezésére, az alapítványi célok megvalósulását szolgáló eszközök beszerzésére és bérletére.

A Közalapítvány a gazdálkodása során elért eredményt nem oszthatja fel, azt az Alapító Okiratában meghatározott tevékenységre kell fordítania.

A Közalapítvány támogathat bármely kutatást, szervezetet, intézményt, ha ez összhangban áll célkitűzéseivel.

IX. A Közalapítvány szervezete, működése

Az alapító a Közalapítvány legfőbb döntéshozó, képviselő, ügyintéző és kezelő szerveként Kuratóriumot jelöl ki.

A Kuratórium 12 tagból áll az alábbiak szerint:

1. *dr. Király Béla* elnök
2. *Chikán Attila* alelnök
3. *dr. Gunst Péter*
4. *dr. Ormos Mária*
5. *R. Várkonyi Ágnes*
6. *dr. Kovrig Bence (Bennett Kovrig)*
7. *dr. Kenneth Murphy*
8. *dr. Niederhauser Emil*
9. *Zimányi Vera*
10. *dr. Palánkai Tibor*
11. *dr. Nagy Károly,*
12. *dr. Veszprémy László*

A kuratóriumi tagok megbízatása határozatlan időre szól. A kuratóriumi tagság megszűnik a tag lemondásával, halálával, a Közalapítvány megszűnésével, továbbá a kijelölésnek a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése szerinti visszavonásával.

A Kuratórium tagjai tevékenységüket díjazás nélkül látják el.

A Kuratórium — az Alapító Okirat keretei között — határoz a szervezeti és működési rendjéről.

A Kuratórium kizárólagos hatáskörében:

- elfogadja a Közalapítvány Szervezeti és Működési, valamint Vagyongazdálkodási és Befektetési Szabályzatát,
- rendelkezik a Közalapítvány vagyonáról, dönt a befolyt pénzeszközök felhasználásáról,
- elfogadja (vagy visszautasítja) a Közalapítványhoz való csatlakozást, a pénzügyi vagy természetbeni, illetve bármely más eszközökkel vagy módon történő támogatást, megállapodik mindezek feltételeiről,
- elfogadja a Közalapítvány éves költségvetését, jóváhagyja éves mérlegét,
- felügyeli a Titkárság munkáját, a Titkárság munkájáról, és éves tevékenységéről évente egyszer beszámoltatja a Titkárság vezetőjét,
- kinevezi a titkárság vezetőjét,
- dönt a pályázatok kiírásáról, és elbírálja azokat,
- elfogadja a közhasznúsági jelentést,
- jóváhagyja az éves beszámolót,
- dönt minden egyéb ügyben, amelyet az Alapító Okirat, illetve a Szervezeti és Működési Szabályzat a hatáskörébe utal.

A Kuratórium döntési jogait az ülések keretében gyakorolja, amelyeket szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal össze kell hívni.

A Kuratórium ülései nyilvánosak, a Kuratórium azonban a nyilvánosságot indokolt határozatával az ülés egészéről vagy egy részéről kizárhatja.

A Kuratórium határozatképességéhez a tagok legalább 2/3 részének jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az elnök az ülést 15 napon belül újra köteles összehívni. A kuratórium döntéseit nyílt szavazással, egyszerű szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A kuratóriumi tagok 2/3-os többségi szavazata szükséges az SZMSZ és a közhasznúsági jelentés, valamint a Vagyongazdálkodási és Befektetési Szabályzat elfogadásához.

A Kuratórium ülését az elnök hívja össze az ülést megelőzően legalább 8 nappal írásban, a napirend megjelölésével. Két kuratóriumi tag írásos kérésére az ülést 30 napon belül össze kell hívni.

A Kuratórium tagjai kuratóriumi ülés megtartása nélkül is döntést hozhatnak. Ebben az esetben a döntési indítványt minden kuratóriumi tag számára írásban meg kell küldeni, amelyre írásban nyilatkozniuk kell. Amennyiben valamelyik tag az indítványt feltétel megvalósulása esetén fogadja el, ezt ellenszavazatnak kell tekinteni.

Az elnök helyett távollétében — külön meghatalmazás nélkül, jelen Alapító Okirat alapján — az alelnök jár el. Ebben az esetben az alelnököt teljes körűen megilleti az elnök képviseleti joga.

A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell készíteni.

A Kuratórium üléseiről és határozatairól olyan nyilvános tartást kell vezetni, amelyből a döntések tartalma, időpontja és hatálya, illetve a döntést támogatók és ellenzők számaránya, valamint személye megállapítható.

A Kuratórium határozatairól az érintetteket írásban értesíti, az alapítványi vagyon felhasználását érintő határozatairól pedig országos szakajtó útján a nyilvánosságot is tájékoztatja.

Az iratokba való betekintést — az erre irányuló előzetes kérelem alapján — a Kuratórium engedélyezheti. A Kuratórium a betekintésre akkor adhat engedélyt, ha megítélése szerint a Közalapítvány működésének nyilvánossága más módon nem biztosítható. A betekintésre irányuló kérelmet, illetve a betekintésre adott engedélyt írásba kell foglalni.

A Közalapítvány éves közhasznúsági jelentésébe bárki betekinthez, illetőleg abból saját költségére másolatot készíthet.

A Kuratórium a jóváhagyott éves beszámolót és közhasznúsági jelentést megküldi a nemzeti kulturális örökség miniszterének.

X. Titkárság

A Kuratórium a Közalapítvány működésének elősegítése érdekében titkárságot hoz létre, melynek működési költségeit a Közalapítvány fedezi.

A titkárság feladata Közalapítvány folyamatos működtetéséhez szükséges szervezési és ügyintézési intézkedések megtétele, döntések előkészítése, az éves pénzügyi terv és

mérleg összeállítása, valamint ennek a Kuratórium elé terjesztése, továbbá a Szervezeti és Működési Szabályzatban meghatározott egyéb feladatok ellátása.

A Közalapítvány alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat a titkárság vezetője gyakorolja.

XI. A Közalapítvány képvisellete, aláírási jogosultság

A Közalapítványt harmadik személyek és hatóságok előtt a Kuratórium elnöke és alelnöke képviseli. Képviselési joguk külön-külön önálló és teljes körű. E képviselési jogukat tartós akadályoztatás esetén együttesen tett, írásbeli nyilatkozatukkal átruházhatják a Kuratórium más tagjára.

A Közalapítvány bankszámlája felett rendelkezni az elnök és az alelnök együttesen jogosult. Tartós akadályoztatásuk esetén ezen jogosultságukat együttesen tett, írásbeli nyilatkozatukkal átruházhatják a Szervezeti és Működési Szabályzatban megjelölt két kuratóriumi tagra, mely tagok együttesen jogosultak rendelkezni a Közalapítvány bankszámlája felett.

XII. Felügyelő bizottság

A Közalapítvány gazdálkodásának, működésének ellenőrzéséről 3 tagú felügyelő bizottság gondoskodik. A felügyelő bizottság elnökét és tagjait az alapító határozatlan időre jelöli ki.

A felügyelő bizottság elnöke:

Butor Gábor

Tagjai:

dr. Palugyay Ernő

dr. Ósz József

A felügyelő bizottsági tagság megszűnik

- a) a tag lemondásával,
- b) a tag visszahívásával,
- c) a tag halálával,
- d) a Közalapítvány megszűnésével.

A felügyelő bizottság feladata a Közalapítvány Alapító Okiratában, pénzügyi tervében, a vonatkozó egyéb jogszabályokban és szabályzatokban meghatározott előírásoknak a betartása érdekében a Közalapítvány a Kuratórium és a titkárság működésének, gazdálkodásának, számvitelének, ügyvitelének, kötelezettségvállalásainak ellenőrzése. Ennek során a vezető tisztségviselőktől jelentést, a szervezet munkavállalóitól pedig tájékoztatást vagy felvilágosítást kérhet, továbbá a Közalapítvány könyveibe, irataiba betekinthet, azokat megvizsgálhatja.

A felügyelő bizottság évente legalább két alkalommal köteles ülést tartani.

A felügyelő bizottság akkor határozatképes, ha legalább két tagja, de a felügyelő bizottság elnöke jelen van. A felügyelő bizottság döntéseit nyílt szavazással, egyszerű szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. Egyebekben a felügyelő bizottság maga állapítja meg az ügyrendjét.

A felügyelő bizottság tagjai a Közalapítvány Kuratóriumának ülésén tanácskozási joggal részt vesznek.

A felügyelő bizottság köteles a Kuratóriumot tájékoztatni, és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

a) a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés vagy a Közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény vagy mulasztás történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése a Kuratórium döntését teszi szükségessé,

b) a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merül fel.

A Kuratóriumot a felügyelő bizottság indítványára — annak megtételétől számított 30 napon belül — össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a Kuratórium összehívására a felügyelő bizottság is jogosult.

Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a felügyelő bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a gazdálkodás törvényességét és célszerűségét ellenőrző Állami Számvevőszéket, illetőleg a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészséget, valamint az alapítót.

A felügyelő bizottság működéséről évente egy alkalommal beszámol a Kuratóriumnak és az alapítónak.

A felügyelő bizottság tagjai tevékenységükért díjazásban nem részesülnek.

XIII. Összeférhetetlenség

A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy

b) bármilyen más előnyben részesül, illetve a megkötendő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás.

Nem lehet a felügyelő bizottság elnöke vagy tagja, illetve a Közalapítvány könyvvizsgálója az a személy, aki

a) a Kuratórium elnöke vagy tagja,

b) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik,

c) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül, kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat, illetve az a)–c) pontban meghatározott személyek hozzátartozója.

A Közalapítvány megszűntét követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet vezető tisztségviselője az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles a Közalapítvány Kuratóriumát, illetve valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

XIV. Könyvvizsgáló

A Közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételétől kezdve a Kuratórium által pályáztatás útján felkért független könyvvizsgáló látja el.

A Könyvvizsgáló köteles félévenként a Közalapítvány könyveit megvizsgálni és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak jelentést készíteni.

Feladatai ellátása során jogosult felülvizsgálni a Közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját, jogosult felvilágosítást kérni a Közalapítvány alkalmazottaitól.

A Könyvvizsgáló és a felügyelő bizottság véleménye nélkül a Kuratórium nem hozhat határozatot a Közalapítvány éves gazdasági beszámolójáról.

A Könyvvizsgáló díját a Kuratórium állapítja meg.

XV. Záró rendelkezések

A Közalapítvány a bírósági nyilvántartásba vétellel jön létre.

Az Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Ptk., illetőleg a Közalapítvány tevékenységére vonatkozó mindenkor hatályos jogszabályok rendelkezései az irányadók.

Az alapítónak jogában áll jelen Alapító Okirat módosítása, amennyiben az Alapító Okiratban lefektetett alapítványi célok elérése érdekében megítélése szerint ez szükséges. Az alapító az okiratot olyan mértékben nem módosíthatja, amely az Alapító Okiratban megfogalmazott közérdekű cél megvalósítását veszélyezteti.

A Közalapítvány a Ptk.-ban meghatározott esetekben és módon szűnik meg. A Közalapítvány bármely okból történő megszűnése esetén a megszűnés idején lévő vagyon — a hitelezők kielégítése után — az alapítót illeti meg, aki köteles azt a közalapítványi célokkal azonos vagy hasonló célra fordítani, és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

Az alapító tudomásul veszi, hogy a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vétele után az általa tett közalapítványt nem vonhatja vissza, ha azonban a közfeladat iránti szükséglet megszűnt vagy a közfeladat ellátásának biztosítása más módon, illetőleg más szervezeti keretben hatékonyabban megvalósítható, kérheti annak bírósági megszüntetését.

A Kuratórium a nyilvánosság tájékoztatása érdekében a Közalapítvány tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait országos sajtó útján évente egyszer nyilvánosságra hozza.

A Közalapítvány Alapító Okiratát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök



KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című, A/4 formátumú, 136 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény tárgymutatóval ellátott hatályos szövegét tartalmazza.

A kézirat lezárva: 2003. április 15-én.

Ára: 1792 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

AZ ALAPÍTVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 64 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám a Polgári Törvénykönyv alapítványokra vonatkozó rendelkezéseit, a Legfelsőbb Bíróság alapítványi tárgyú kollégiumi állásfoglalásait és eseti döntéseit, valamint az alapítványokra vonatkozó nyilvántartási, gazdálkodási, számviteli, vám-, adó- (ideértve az szja 1%-a felhasználásának szabályait) és illetékszabályok hatályos szövegét tartalmazza. Közlésre kerül továbbá a Kormány által alapított közalapítványok és alapítványok jegyzéke.

A kézirat lezárva: 2003. április 10-én.

Ára: 1176 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ALAPÍTVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

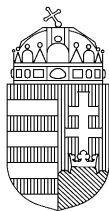
Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás



A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes jogszabálygyűjteményt.

A kiadványt az Igazságügyi Minisztérium és a Miniszterelnöki Hivatal a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V., VI. és VII. kötetének ára: **189 840 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:.....

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA

című, A/4 formátumú, 144 oldal terjedelmű kiadványt.

A kiadvány a Kormány 1003/2003. (I. 25.) Korm. határozatával elfogadott új Polgári Törvénykönyv Konceptcióját és a Kodifikációs Főbizottság által jóváhagyott szabályozási Tematikát egybefoglalva tartalmazza.

Ára: 980 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközlőbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.1335 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.